

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

результатів, вивчення вражень і взяття навчальних чи вдосконалюючих висновків. Дебрифінг у симуляційному навчанні є процесом організованого обговорення з метою мінімізації психологічних страждань і негативного досвіду під час проведення симуляції. Головною метою дебрифінгу є взяття на увагу емоцій та вражень, надання конструктивного зворотного зв'язку, і сприяння саморозвитку та подальшому вдосконаленню навичок.

Якісна медична симуляція є надійним шляхом до набуття медичних компетентностей, а дебрифінг є обов'язковою її складовою, що дозволяє суттєво поліпшити якість освіти медичного персоналу, сприяє покращенню навичок, розвитку ментальних моделей та рефлексії учасників.

Список використаних джерел:

1. Белка К.Ю., Кучин Ю.Л., Постернак Г.І., Савченко Б.О. Роль симуляційних тренінгів для у навчанні інтернів-анестезіологів: двобічне опитування. *Pain, anaesthesia & intensive care*. 2023. № 3(104). С. 38–44.
2. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний poradnik. Суми: ПФ «Видавництво “Університетська книга», 2018. 240 с.
3. Козловська І. М., Шкварковський І.В., Кнут Р.П., Смандич В.С. Переваги використання дебрифінгу в сучасному симуляційному навчанні. Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції “Проблеми та перспективи розвитку науки, освіти, технологій і суспільства”. 2023. С. 28-29.
4. Кудря І.П., Кулішов С.К., Третяк Н.Г. Симуляційні технології в сучасному освітньому процесі підготовки майбутніх лікарів *Вісник проблем біології і медицини*. 2020. Вип. 2 (156). С. 198-201.

ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ПРАКТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ У ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Колесник Я.В., Ольховська О.М., Слєпченко М.Ю.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Симуляційне навчання це важливий і обов'язковий компонент у професійній підготовці студентів[1]. В останні роки у медичній освіті широко впроваджуються різні фантоми, моделі, муляжі, тренажери, віртуальні симулятори та інші технічні засоби навчання, що дозволяють кожному студенту набути практичного досвіду та вдосконалити навички за допомогою

штучно створеної ситуації, яка відображає і відтворює проблеми реальної медичної практики, в повністю інтерактивній манері [2].

Мета роботи – оцінити ефективність застосування симуляційного навчання для удосконалення професійної підготовки студентів викладачами кафедри дитячих інфекційних хвороб.

Симуляційний центр ННІ ЯО ХНМУ (далі – Симуляційний центр) є структурним підрозділом Навчально-наукового інституту якості освіти, що створений на підставі рішення Вченої ради університету з метою впровадження симуляційних методів навчання в освітній процес за сучасними світовими практиками та забезпечення максимальної безпеки пацієнтів і лікарів при навчанні, відпрацюванні та виконанні інвазивних лікувально-діагностичних процедур.

У складі симуляційного центру працюють класи за напрямками «Терапія», «Хірургія», «Акушерство-гінекологія», «Педіатрія», «Невідкладні стани» та «Лабораторія клінічних навичок ХНМУ», яку створено і підготовлено для відкриття в рамках участі університету в Україно-Швейцарському проєкті «Розвиток медичної освіти». У симуляційних класах проводяться наступні види занять: індивідуальні тренінги на манекенах; моделювання багатоступеневої клінічної ситуації, коли студент відпрацьовує практичні навички за стандартними лікувальними схемами; командне відпрацювання навичок при різних клінічних ситуаціях, тренування роботи в команді; навчання за допомогою демонстрації навчальних фільмів, створених з використанням манекенів при моделюванні ситуацій різної складної патології; інтерактивне навчання.

На базі симуляційного центру викладачі кафедри дитячих інфекційних хвороб проводять практичні заняття для студентів 6 курсів. Студенти відпрацьовують такі практичні навички як назогастральне зондування, люмбальна пункція, катетеризація сечового міхура, оцінка фізичного розвитку дитини.

З метою оцінювання даного типу навчання всім студентам запропоновано анонімно відповісти на ряд запитань.

1. Наскільки цікавим для Вас було заняття?
2. Наскільки корисним для Вас було заняття?
3. Наскільки Ви впевнені у власній здатності реалізовувати ці вміння в подальшій професійній діяльності?
4. Наскільки Вам було комфортно працювати з манекенами?
5. Наскільки Ви зацікавлені в продовженні навчання за даною методикою?

Оцінювання проводилось за 10-бальною шкалою від 0 до 10, де «0» – ценегативне ставлення та «10» – це найвища оцінка. 20,5 % студентів оцінили

на 10 балів усі відповіді на поставлені запитання, 82,5 % майбутніх медиків дуже сподобалася така методика викладання та для 79,8 % студентів такі заняття були вельми цікавими, оскільки відповідь на запитання становила 9 балів і більше. Надумку 94,7 % студентів, заняття були дуже корисними для них, вони зможуть застосовувати отримані навички в майбутній професійній діяльності. 93,2 % медиків-студентів у майбутньому хочуть продовжувати навчання в симуляційному центрі.

Висновки. Використання симуляційних методів навчання ніколи не зможе замінити пацієнта, однак дозволяє на доклінічному етапі попередньо освоїти практичні маніпуляції, довести їх виконання до автоматизму, що в подальшому забезпечить більш ефективну практичну діяльність, без стресу і з меншою кількістю помилок.

Список використаних джерел:

1. Т.М. Бойчук, І.В. Геруш, В.М. Ходоровський, О.К. Колоскова, У.І. Марусик. Використання симуляційних технологій в оптимізації практичної підготовки студентів у Буковинському державному медичному університеті.

Медична освіта. 2019;(3),41-44.

2. Інтерактивні методи в навчанні сімейного лікаря на додипломному етапі / С. В. Шуть, Ю. М. Казаков, Т. А. Трибрат [та ін.] // Сучасна медична освіта: методологія, теорія, практика : матеріали Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 19 березня 2020 р. – Полтава, 2020. – С. 268–269.

ДЕБРИФІНГ – СКЛАДОВА НАБУТТЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Коробко Л.Р., Пишко О.М., Чижин Б.З., Сачук Н.В.,

Гуз Н.Ф., Єгер О.Й.

КЗВО «Рівненська медична академія», м. Рівне

В умовах сьогодення симуляційне навчання є важливим інструментом медичної освіти, підготовки висококваліфікованих фахівців у галузі охорони здоров'я[1]. Симуляція - це техніка навчання, оцінення набутих знань, вмінь та навичок в штучно створеній ситуації, яка максимально наближена до реалістичної клінічної картини. Однією із складових симуляційного тренінгу є дебрифінг. Дебрифінг — це навмисне обговорення після досвіду моделювання, яке дозволяє учасникам отримати чітке розуміння своїх дій і процесу думок для сприяння результатам навчання та покращенню майбутньої клінічної ефективності[2,3]. По іншому, дебрифінг – це рефлексія всіх учасників тренінгу, яка сприяє набуттю фахових компетентностей, шляхом аналізу помилок, недоліків та обговорення власного набутого